

Stockholm den 1 oktober 2026

R-2026/1647

Till Klimat- och näringslivsdepartementet
KN2026/01497-1

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 9 juli 2026 beretts tillfälle att yttra sig över promemorian Förbättrat genomförande av industriutsläppsdirektivet.

Sammanfattning

Advokatsamfundet har i huvudsak inget att erinra mot förslagen i promemorian, men vill lämna följande synpunkter.

Synpunkter

Förslagen innebär bland annat att begreppet ”anläggning” definieras i industriutsläppsförordningen (2013:250). För att det tydligare ska framgå att definitionen specifikt rör industriutsläppsanläggningar, förordar Advokatsamfundet att begreppet ”industriutsläppsanläggning” används i stället för ”anläggning”. Risken är annars att definitionen tillämpas analogt i andra sammanhang, trots att det inte är avsikten.

Advokatsamfundet noterar att fler verksamheter kan komma att definieras som en industriutsläppsverksamhet och därmed vara tillståndspliktiga enligt miljöprövningsförordningen (2013:251), eftersom produktionskapacitet eller produktionsmängd ska adderas. Nya tillståndspliktiga verksamheter har enligt förslaget därefter ett år på sig att lämna in en ansökan om tillstånd, efter det att ändringarna har trätt i kraft.

Det kan vara fråga om relativt komplicerade bedömningar huruvida en verksamhet blir tillståndspliktig genom tillämpningen av den föreslagna adderingsregeln. Med tanke på att det kan ta tid att landa i en korrekt bedömning och då framtagandet av en ansökan om tillstånd enligt miljöbalken inte sällan tar ett år i anspråk, förefaller fristen om ett år från det att bestämmelserna träder i kraft till dess att en ansökan om tillstånd ska lämnas in, alltför kort. Advokatsamfundet förordar i stället 24 månader för att ge verksamhetsutövarna en rimlig tid att ta fram och lämna in en tillståndsansökan, särskilt med tanke på att det är straffsanktionerat att bedriva tillståndspliktig verksamhet utan giltigt tillstånd.

Advokatsamfundet konstaterar vidare att det är oklart hur många verksamheter som egentligen kommer att bli industriutsläppsverksamheter genom den föreslagna adderingsregeln. Därigenom blir det också mycket svårt att bedöma konsekvenserna av förslaget.

Advokatsamfundet vill också lyfta frågan om ordalydelsen i 1 kap. 2 a § industriutsläppsförordningen är missvisande. *"Verksamheter som anges i 29 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) är industriutsläppsverksamheter **endast om** verksamheterna tillsammans kan uppnå ett tröskelvärde..."*. Läst bokstavligen borde det innebära att en avfallsverksamhet med egen -i-kod inte är industriutsläppsverksamhet om den inte adderas, vilket naturligtvis inte stämmer.

Advokatsamfundet noterar slutligen förslaget om att tillsynsmyndigheten ska genomföra ett tillsynsbesök så snart som möjligt efter att myndigheten har fått kännedom om allvarliga klagomål, allvarliga olyckor, tillbud eller bristande efterlevnad. I förslaget saknas en definition av, eller i vart fall ett resonemang om, vad begreppet "allvarligt" innebär i förhållande till andra klagomål, olyckor, tillbud eller bristande efterlevnad.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Mia Edwall Insulander